

Sygn. akt I C 2905/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, Wydział I Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Żywicki

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Małgorzata Karwacka

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2017r. w Olsztynie,

na rozprawie,

sprawy z powództwa D. T., E. T.,

przeciwko (...) S.A. w W.,

o zapłatę,

I oddala powództwo;

II zasądza od powódek D. T. i E. T. solidarnie na rzecz powoda (...) S.A. w W. kwotę 1.017 zł (tysiąc siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego;

III nakazuje ściągnąć od powódek solidarnie na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Olsztynie) kwotę 1.510,40 zł (tysiąc pięćset dziesięć złotych 40/100) tytułem tymczasowo poniesionych wydatków.

/-/ SSR Piotr Żywicki

Sygn. akt: I C 2905/15

UZASADNIENIE

Powódka D. T. oraz E. T. wniosły o zasądzenie solidarnie od pozwanego kwoty 4.289,68 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 czerwca 2015r. do dnia zapłaty, zasądzenie kwoty 369 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 30 czerwca 2015r. oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazały, że dochodzona kwota stanowi odszkodowanie za uszkodzenie należącego do nich pojazdu marki V. (...) w wyniku kolizji z dnia 30 maja 2015r. Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Ubezpieczyciel uznał swoją odpowiedzialność co do zasady i wypłacił w toku postępowania likwidacyjnego łączną kwotę 3.085,61 zł. Zdaniem powódek kwota ta była zaniżona. Powódki dochodzą kwoty 4.289,68 zł tytułem dalszych kosztów naprawy pojazdu i kwoty 799,50 zł stanowiącej równowartość poniesionych na sporządzenie prywatnej ekspertyzy technicznej wydatków.

Pozwany (...) Towarzystwo (...) S.A. w W. w odpowiedzi na pozew wniosł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódek na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił powódkom kwotę 3.085,61 zł, którą sam ocenił jako zawyżoną w związku z ostatecznym ustaleniem kosztów naprawy pojazdu na kwotę 1.721,37 zł. Pozwany zakwestionował też wysokość wyliczonych przez powódki kosztów naprawy pojazdu jako zawyżony, a złożoną prywatną ekspertyzę uznał za nieprawidłową. Wskazał, że przy ocenie należnego powódkom odszkodowania należy uwzględnić wiek pojazdu oraz jego poprzednie uszkodzenia. To zaś uzasadnia konieczność przyjęcia do kosztorysu cen części pochodzenia alternatywnego, o potwierdzonej jakości. Niezależnie od powyższego pozwany zakwestionował możliwość powstania szkody w okolicznościach wskazanych przez powódki w toku postępowania likwidacyjnego. Pozwany zakwestionował również żądanie zasądzenia kosztów prywatnej opinii sporządzonej na zlecenie powoda jako zbędnej, nie stanowiącej dowodu w sprawie. Nadto koszty jej sporządzenia nie są normalnym następstwem kolizji, za którą ponosi odpowiedzialność sprawca i ubezpieczyciel.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 30 maja 2015r. ok. godziny 13:30 na remontowanym skrzyżowaniu ulicy (...) w O. A. T., kierujący należącym do powódek samochodem marki V. (...) (rocznik 2000), uderzył w pojazd marki V. (...) prowadzony przez Ł. U., który skręcał w lewo nie stosując się do znaku nakazu jazdy w prawo. Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Na skutek przedmiotowego zdarzenia w pojeździe powódek doszło do uszkodzenia przedniej lewej części pojazdu. Pojazd powódek ulegał wcześniejszym uszkodzeniom w latach 2012-2013. Wówczas uszkodzeniu uległ m.in. błotnik lewy i lewe drzwi tylne i przednie. Powódki dokonały częściowej naprawy przy użyciu oryginalnych części używanych, pochodzących z demontażu.

(dowód: notatka policyjna – k. 9, dowód rejestracyjny – k. 10, opinia biegłego z zakresu ruchu drogowego i techniki samochodowej mgr inż. A. O. – k. 129-152, akta szkody, zeznania świadka A. T. – k. 96-97, zeznania świadka Ł. U. – k. 112-113, przesłuchanie powódki D. T. – k. 113)

Na skutek zdarzenia uszkodzeniu uległy części zamontowane – wcześniej używane, pochodzące z demontażu. Koszt takich części zwykle jest nie większy niż 50% wartości cen części nowych oryginalnych. Naprawa pojazdu powódek w związku ze szkodą z dnia 30 maja 2015r. wiązałyby się z poniesieniem kosztów w wysokości ok. 2.624,96-2.711,06 zł brutto przy uwzględnieniu stawki za roboczogodzinę prac naprawczych w dobrej klasy warsztatach blacharsko-lakierniczych na poziomie 130 zł i zastosowaniu cen części oryginalnych używanych.

(dowód: opinia biegłego z zakresu ruchu drogowego i techniki samochodowej mgr inż. A. O. – k. 129-152, akta szkody, opinia uzupełniająca – k. 220-248)

Powódki zgłosiły pozwanemu szkodę. Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił powódkom kwotę 3.085,61 zł, odmawiając przyznania odszkodowania w kwocie wyższej. Za sporządzenie prywatnej ekspertyzy powódki zapłaciły 369 zł.

(bezsporne; akta szkody, odwołanie – k. 19-20, prywatny kosztorys – k. 35-40, faktura VAT – k. 34, kosztorys pozwanego – k. 12-18, 24-30, decyzja o wypłacie – k. 11, 23)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach przedmiotowej sprawy, w tym aktach szkody, których wiarygodność nie była przez strony kwestionowana i nie budziła wątpliwości Sądu oraz zeznaniach samej powódki D. T. i zawnioskowanych przez stronę powodową świadków. W celu uzyskania wiadomości specjalnych Sąd dopuścił także dowód z opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego i techniki samochodowej mgr inż. A. O.. Opinia ta w ostatecznym kształcie nie była kwestionowana przez żadną ze stron (vide – k. 261 i 263).

Wskazać należy, że pozwany początkowo kwestionował swoją odpowiedzialność co do zasady wskazując, że do zdarzenia nie mogło dojść w okolicznościach opisanych w pozwie, jednakże na późniejszym etapie postępowania nie kwestionował opinii biegłego, który taką możliwość stwierdził (k. 135).

Odpowiedzialność pozwanego co do zasady znajduje uzasadnienie w przepisach kodeksu cywilnego, w tym art. 805 kc i 822 § 1 kc. Ustalenie wysokości szkody i sposobu jej naprawienia odbywa się z zgodzie z zasadami określonymi w art. 361 § 2 k.c. i art. 363 § 1 k.c. – na podstawie odpowiedzialności za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła oraz trybu naprawienia szkody pieniężnej. W przypadku naprawy szkody w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

W świetle nie kwestionowanej przez strony (por. k. 272) opinii biegłego wskutek zdarzenia z dnia 30 maja 2015r. uszkodzeniu w pojeździe powódek uległy części zamontowane – wcześniej używane, pochodzące z demontażu (k. 228). Stwierdzenie tej okoliczności niewątpliwie wymagało wiadomości specjalnych. Mając powyższe na uwadze a także uwzględniając fakt, że pojazd powódek w chwili zdarzenia był pojazdem 15 letnim, celowym i ekonomicznie uzasadnionym było ustalenie kosztów naprawy tego pojazdu przy zastosowaniu cen części **oryginalnych lecz używanych** a nie nowych. Taki bowiem sposób naprawy umożliwi prawidłową restytucję, tj. przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody.

Jak wynika z opinii biegłego, całkowity i uzasadniony koszt naprawy pojazdu według cen części oryginalnych używanych mieścił się w granicach 2.624,96 zł – 2.711,06 zł brutto.

Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił dotychczas powódkom odszkodowanie w kwocie 3.085,61 zł, to jest kwotę niż koszty naprawy pojazdu ustalone w sprawie. Skoro zatem pozwany naprawił szkodę w całości, żądanie dopłaty odszkodowania należało uznać za niezasadne. Konsekwencją powyższego była także niezasadność żądania kwoty uiszczonej przez powódki tytułem wynagrodzenia za sporządzenie prywatnej opinii.

Tym samym powództwo podlegało oddaleniu (pkt I wyroku).

O kosztach orzeczono na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Pozwany poniósł koszty wynagrodzenia pełnomocnika (600 zł), opłatę skarbową (17 zł), oraz uiszczył zaliczkę na opinię biegłego (400 zł), co daje w sumie kwotę 1.017 zł. Skoro zatem pozwany wygrał niniejszy proces w całości, to należy się mu pełny zwrot kosztów, o czym orzeczono w pkt. II wyroku.

O nieuiszczonych kosztach sądowych orzeczono w oparciu o art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. 2014 r., poz. 1025 ze zm.) w zw. z art. 83 ust. 2 tejże ustawy i art. 98 k.p.c. Wydatki związane z opinią biegłego przekroczyły wysokość uiszczonych przez strony zaliczek. Pozostała kwota 1.510,40 zł została tymczasowo wypłacona ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Olsztynie. Wobec wyniku procesu Sąd nakazał ściąganie wspomnianej kwoty od powódek solidarnie, jak w pkt III wyroku.

/-/ SSR Piotr Żywicki